

Rb. Amsterdam 09-11-2011 ECLI:NL:RBAMS:2011:BV2833

Verkoop van een oldtimer. Gebrek in de aandrijving. Non-conformiteit // onderzoeksplicht koper?

Tussen partijen is in geschil of de oldtimer die Verkoper aan Koper heeft verkocht aan de koopovereenkomst beantwoordde. Verkoper handelde in de uitoefening van zijn (classic car) bedrijf en koper als particulier: de koopovereenkomst moet als een consumenten koop worden beschouwd.

Artikel 7:17 Burgerlijk Wetboek (hierna "BW") bepaalt dat een afgeleverde zaak dient te beantwoorden aan een overeenkomst en in lid 2 is omschreven wanneer er sprake is van een gebrek aan overeenstemming. Het zg. conformiteits-beginsel. Bepalend hierbij is het gerechtvaardigd verwachtingspatroon van de Koper. De omstandigheden kunnen meebrengen dat op de Verkoper een mededelingsplicht en op de Koper een onderzoeksplicht rust.

De rechtbank neemt bij deze beoordeling tot uitgangspunt dat de oldtimer een gebrek aan de aandrijving heeft betreffende de 2e en 3e versnelling.

De rechtbank dient dan ook te beoordelen of Koper gelet op zijn gerechtvaardigd verwachtingspatroon bij de koop van de oldtimer, *mocht verwachten* dat de oldtimer zonder een dergelijk gebrek in de aandrijving zou worden geleverd. Verkoper heeft aangevoerd dat gezien de leeftijd en gebruikshistorie van de auto, het meer dan gebruikelijk slijten van de aandrijving te verwachten is, een koper dient hier dan ook rekening mee te houden.

Koper heeft onweersproken gesteld dat hij bij de koop van de oldtimer aan Verkoper heeft verteld dat hij de oldtimer kocht *omdat hij hiermee wilde gaan rijden*. De oldtimer beantwoordt in beginsel door het geconstateerde gebrek aan de aandrijving dan ook niet aan de overeenkomst, nu uit het rapport van [D] volgt dat de oldtimer door de schade maar beperkt bruikbaar is omdat door het rijden de schade alleen maar groter wordt en tot een total loss van de versnellingsbak kan leiden.

Verkoper heeft weliswaar aangevoerd dat een oldtimer altijd enige speling heeft in de versnellingsbak en dat een koper van een oldtimer dit moet verwachten, echter uit het rapport van [D] volgt dat het gebrek omvangrijker is dan slechts enige speling bij de versnellingsbak. Verkoper heeft voorts niet betwist dat de staat van de oldtimer, zoals beschreven in het rapport van [D], geen normale staat is voor een oldtimer. De rechtbank zal hier dan ook van uit gaan. *Een koper hoeft een dergelijk gebrek zoals aangetroffen, dan ook niet te verwachten, ook niet bij een oldtimer.*

Vervolgens dient te worden beoordeeld of Koper een onderzoeksplicht had, zoals Verkoper heeft gesteld. In het geval Koper niet heeft voldaan aan zijn onderzoeksplicht, zou hij geen beroep op non-conformiteit kunnen doen.

De rechtbank stelt dat een onderzoeksplicht van een Koper niet zo ver gaat dat deze hierdoor niet meer mag afgaan op de juistheid van de mededelingen van de Verkoper. In dit kader heeft Koper heeft gesteld dat hij *is afgegaan op de mededelingen van Verkoper dat de auto uitstekend dan wel (heel) goed reed, mede gelet op het feit dat Verkoper de dag voor de verkoop van de oldtimer hier 20 tot 25 kilometer mee heeft gereden*. Verkoper heeft weliswaar betwist dat hij zou hebben mede gedeeld dat de auto “uitstekend” dan wel “(heel) goed” reed, echter Verkoper stelt dat hij wel heeft mede gedeeld dat de “auto normaal liep voor een auto van meer dan 50 jaar oud”. Zoals reeds onder 4.6 overwogen is vastgesteld dat de oldtimer echter niet in een normale staat is en het niet mogelijk is hiermee “normaal” te rijden, ook al is de auto ruim 50 jaar oud.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat gelet op de mededeling van Verkoper, Koper geen onderzoeksplicht op dit punt had en het hem dus vrij staat een beroep op non-conformiteit te doen.

Ten slotte heeft Verkoper aangevoerd dat partijen zijn overeengekomen dat er geen garantie werd verleend en dat Koper een korting van € 7.500,-- heeft gekregen op de aankoopprijs ter compensatie van eventuele reparaties aan de oldtimer. Volgens Verkoper vallen de kosten voor het herstel van het gebrek aan de aandrijving onder deze korting.

De rechtbank stelt allereerst dat het Koper vrij staat een beroep op artikel 7:17 BW te doen, ook in het geval geen garantie is overeengekomen. *De rechtbank is voorts van oordeel dat de kosten voor het herstel van het gebrek aan de aandrijving niet vallen onder de tussen partijen overeengekomen korting.*

Nu vast staat dat Koper op grond van de mededeling van Verkoper de gerechtvaardigde verwachting had dat de oldtimer een dergelijk gebrek niet zou hebben, staat vast dat Koper niet de reparatie van een dergelijk gebrek voor ogen had bij het overeenkomen van deze korting.

TOELICHTING:

In deze zaak kwam de Koper (consument) er na het sluiten van de koopovereenkomst achter dat de gekochte oldtimer een aanzienlijk gebrek vertoonde in de aandrijving. Op grond van de wet moet het gekochte voldoen aan de redelijke verwachtingen die de koper aan het gekochte mocht stellen. Dit betreft de (non-)conformiteit, waarop in casu door de Koper een beroep werd gedaan.

De Verkoper (professionele aanbieder) stelde dat het meer dan gebruikelijk slijten van de aandrijving te verwachten is, gezien de leeftijd en gebruikshistorie van de auto.

Belangrijk is enerzijds de onderzoeksplicht van de koper en anderzijds de informatieplicht van de verkoper

Zeker bij de koop van een tweedehands auto wordt van de koper verwacht dat hij *een bepaalde mate van onderzoek doet* voordat hij tot aankoop overgaat. Doorgaans geldt: hoe risicovoller de aankoop, des te zwaarder de onderzoeksplicht voor de koper. *De onderzoeksplicht houdt in beginsel op waar de verkoper op de hoogte is van de gebreken; deze heeft hieromtrent een mededelingsplicht.* De koper mag daarbij afgaan op de juistheid van de

mededelingen van de verkoper. Echter, als bijvoorbeeld sprake is van een verkoper met een hoge mate van deskundigheid, dan kan de mededelingsplicht zich ook uitstrekken tot gebreken die hij niet kende.

Dan is eventueel “dwaling” aan de orde: Bij dwaling kan de zaak wel aan de overeenkomst beantwoorden, maar bijvoorbeeld door het verzwijgen van essentiële informatie door de verkoper, zou de koper niet of niet op dezelfde voorwaarden hebben gekocht. In de betreffende zaak oordeelde de rechtbank dat het defect in de aandrijving een normaal gebruik van de auto niet mogelijk maakte en dat daarom de Koper een dergelijk gebrek *niet hoefde te verwachten*. Daarbij mocht de Koper afgaan op de mededelingen van de Verkoper dat de auto normaal presteerde voor z'n leeftijd. Derhalve hoefde Koper op dit punt niet verder te onderzoeken. Koper mocht een goed werkende versnellingsbak verwachten.

De uitkomst van de zaak is dat Verkoper het gebrek op zijn kosten dient te herstellen en niet kan verrekenen met de verleende korting.

Mr Albert S. Oegema
Legion Automotive Legal Services